

ти, като разуменъ човѣкъ, можешъ да предвидишъ всичко.

Този законъ сѫществува и въ отношенията на хората. Когато двама души не живѣятъ добре помежду си, това показва, че тѣ сѫ построили кѫщитѣ си близо една до друга. — Какво трѣбва да направятъ, за да живѣятъ добре? — Тѣ трѣбва да раздалечатъ кѫщитѣ си. Ако единиятъ построи кѫщата си на единъ връхъ, другиятъ трѣбва да я построи на другъ връхъ. Кѫщитѣ имъ трѣбва да бѫдатъ раздѣлени една отъ друга посрѣдствомъ долина. Като знае това, човѣкъ трѣбва да бѫде внимателенъ въ отношенията си не само къмъ външния свѣтъ, но и къмъ всичко онова, което става въ ума, въ сърдцето и въ волята му. Ако две мисли, две чувства и две постѣжки въ човѣка се сблѣскатъ поради близкото разстояние, на което се намиратъ, той трѣбва да вземе мѣрки да ги отдалечи. Всѣка мисъль, всѣко чувство и желание въ човѣка се нуждаятъ отъ просторъ, да могатъ свободно да растатъ и да се развиваатъ. Голѣмата близостъ между тѣхъ може да предизвика силно течение, порой, който да завлѣче всичко, каквото срещне на пѫтя си. Като се намѣри предъ такава опасностъ, човѣкъ започва да бѣга. — Защо? — Защото не може да разсѫждава. Единственото му спасение е въ бѣгането. Мине ли опасностъта, той започва да мисли вече и не бѣга. Следователно, видите ли, че